

Regel at fortsætte med de nugældende Brød- og Sukkerpriser Høstaaret ud.

Under de Forhandlinger, som dette Lovforslag har givet Anledning til, er jeg blevet spurgt, om jeg kunde oplyse noget om, hvorledes disse Prisforhold, navnlig da ogsaa Brødprisen, vil stille sig senere. Herom har jeg udtalt, at det kan jeg ikke oplyse noget om paa nærværende Tidspunkt, det kræver en Række Overvejelser af forskellig Art, og ikke mindst af finansiell Art, men jeg kan forsikre om, at hele dette Spørgsmaal vil blive Genstand for en Overvejelse, der viser, at man har Blik for Nødvendigheden af at træffe rimelige Overgangsbestemmelser af human og social Karakter.

Dette Lovforslag er enstemmigt vedtaget af Folketinget, saaledes som det foreligger her, og jeg skal anbefale det til hurtig Fremme i dette Ting.

Ole Hansen: For Befolkningen er det naturligvis altid et meget vigtigt Spørgsmaal, hvilke Priser man skal betale for to saa nødvendige Næringsmidler som Brød og Sukker, og naar det her drejer sig om et Tilskud fra Statskassens Side paa ca. 4 Millioner om Maanedene for at kunne bevare de nuværende Priser paa Rugbrød, maa dette siges at være af ikke ringe Betydning for Statskassen. Naar jeg desuagtet ikke mener, at en nærmere Behandling af Spørgsmaalet er nødvendig her, er det, dels fordi man formentlig fra alle Sider vil slutte sig til det foreliggende Lovforslag, og dels fordi vi jo i den nærmeste Tid, naar Kornloven kommer til Behandling, vil faa Lejlighed til at komme ind paa en nærmere Drøftelse af Spørgsmaalet. Jeg skal derfor indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag uforandret til Vedtagelse. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, og det gaar ud paa, om Ministeren her i Dag er i Stand til at oplyse, hvilken Pris der betales for Brød og Sukker i vore to Nabolande, Sverige og Norge. Naar jeg rejser dette Spørgsmaal, er det selvfølgelig ikke, fordi jeg mener, at vi under alle Omstændigheder skal rette os efter, hvad der i disse to Lande betales for disse Fødemidler, men det forekommer mig, at det dog kunde have nogen Interesse at vide, hvorledes Forholdene stiller sig med Hensyn til disse Spørgsmaal i de to nærmest tilgrænsende Lande.

J. Chr. Møller: Hvis det virkelig er nødvendigt at fortsætte med Dyrtids-

foranstaltninger, er det naturligvis ganske klart, at saa maa saadanne Foranstaltninger benyttes i første Række til Nedsættelse af Rugbrødspriserne, da Rugbrød er et af de vigtigste Næringsmidler, vi har. Imidlertid vilde jeg tro, at Tiden nu snart maatte være inde til, at vi kunde vende tilbage til det mere normale, saaledes at de Ekstra-Foranstaltninger, vi nu har levet under saa længe, kunde bortfalde. Det kan naturligvis siges, at Udgiften ved Rugbrødsordningen delvis eller maaske helt dækkes ved den forhøjede Pris, der indvindes paa Sukker til Næringsbrug, men det betyder jo i bedste Fald ikke stort andet, end at man tager fra den ene Lomme og lægger det over i den anden. Naar Fabrikanten skal betale en højere Pris for Raastoffet Sukker til sin Fabrikation, maa han forlange saa meget højere Pris for Varen. Det Beløb, der saaledes spares ved at faa billigere Brød, betales faktisk igen. Det kan maaske siges, at det er en god Omlægning, det skal jeg heller ikke indvende noget imod, men som jeg har sagt, tror jeg, at det vilde være heldigt, hvis man snart efterhaanden kom ind paa mere normale Forhold. Jeg skal under de givne Forhold paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger, til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Johan Hansen: Det er selvfølgelig med Glæde, at jeg kan gaa med til at forlænge den i det forelagte Lovforslag forudsatte Fastlægning af Rugbrødsprisen og Prisen for Husholdningssukker. At den højtærede Minister gør det med samme Glæde, har jeg lidt vanskeligt ved at tro. Min private Opfattelse er, at dette Lovforslag er en Prolongation af den af Veksler, som den højtærede Ministers Parti vil vente med endelig Indfrielse af til et lidt senere Tidspunkt i Aar — f. Eks. efter de sidste Valg. Det havde maaske heller ikke været saa morsomt lige ovenpaa den knappe Hvedemelsrationering og den deraf følgende øjeblikkelige Stigning paa Byg, Byggryn og Bygmel, der andrager fra 4 til 10 Kr. pr. 100 kg, at faa en Pris paa et 4 kg's Rugbrød, som f. Eks. kunde blive 160 eller 180 Øre pr. Stk., og dette er jo det mindste, man maa regne med, hvis der f. Eks. skal betales en Pris af 36 Kr. pr. Td. Rug. Min Glæde over at gaa med til Lovforslaget er saa meget større, som det allerede var mit Standpunkt i 1919, at man da burde have fastlagt Prisen for Rugbrød for hele Sæsonen Oktober 1919—Oktober 1920, og jeg vil gerne spørge: Hvorfor tager den højt-